

REDACTIONEEL GEDEELTE

DE NIEUWE JAARGANG

Wanneer het eerste nummer van de jaargang 1956 met een enkel woord wordt ingeleid, dan is daarvoor een zakelijke reden.

Dit betekent geenszins dat de redactie niet in stilte hoopt dat de inhoud van dit en de volgende nummers moge beantwoorden aan de beroepsmatige en wetenschappelijke belangstelling van onze lezers. Daaraan zoveel mogelijk tegemoet te komen, heeft haar voortdurende zorg.

Wat echter de rechtstreekse aandacht verdient, is de omstandigheid dat de spellingwet 1947, van kracht geworden in 1953, enige aanvullingen heeft ondergaan welke met ingang van dit jaar voor de schrijfwijze in ambtelijke stukken bindend zijn voorgeschreven en ook voor onderwijsinrichtingen worden aanbevolen. Dit houdt in dat de voorkeur bij twee schrijfwijzen, welke de bekende „Woordenlijst voor de Nederlandse Taal” heeft kenbaar gemaakt, van overheidswege thans tot voorschrift is geworden. Dit heeft in hoofdzaak betrekking op het gebruik van het geslacht, de voornaamwoordelijke aanduiding, buiging en de samenstelling van bastaardwoorden.

De organisaties van de dagbladuitgevers en van de journalisten hebben in verband hiermede thans ook een gedragslijn vastgesteld waarnaar de meeste dag- en weekbladen en ook andere periodieke uitgaven zich zullen richten.

Bij deze standaardspelling is ook het Tijdschrift wel genoodzaakt zich aan te sluiten en zo zal de lezer als gevolg hiervan zo nu en dan op de nieuwe schrijfwijze van bepaalde woorden stuiten waaraan hij zich, naar de redactie vertrouwt, wel spoedig zal gewennen.

Het is hier niet de plaats nader uiteen te zetten welke veranderingen in het schriftbeeld zich van nu af aan zullen voordoen; wij menen daarvoor te mogen verwijzen naar de „Korte samenvatting van de spellingvoorschriften 1955”, in opdracht van de regering uitgegeven en voor een luttel bedrag alom verkrijgbaar.

De redactie is ervan overtuigd dat de gemiddelde lezer zich hierover minder zorgen zal maken dan over de factoren die de randsluiting van zijn vullingen beheersen. Voor onze medewerkers echter betekent het dat wij hun moeten verzoeken terwille van de eenheid in het taalgebruik zich met de nieuwe voorschriften vertrouwd te maken wanneer zij er nu eenmaal prijs op stellen hun zienswijze aan de openbaarheid toe te vertrouwen. Aan de hand van de reeds genoemde „spellingvoorschriften” zal het niet eens zo moeilijk blijken. De redactie meent er op te mogen rekenen dat zij deze geringe aanpassing zullen kunnen opbrengen; dispensatie kan hiervan bezwaarlijk worden verleend.

De redactie spreekt nogmaals de hoop uit dat de drie en zestigste jaargang ook in andere opzichten aan de te stellen eisen zal beantwoorden.